

Súd: Okresný súd Nové Mesto nad Váhom
Spisová značka: 1T/89/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3515010267
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 10. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ivan Pavlovič
ECLI: ECLI:SK:OSNM:2015:3515010267.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nové Mesto nad Váhom v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ivana Pavloviča a členov senátu - prísediacich I. L. V. C. O., v trestne veci obžalovaného A. S., D.. XX.XX.XXXX S. O., H. N. Z. H., C. XXX/XX, trestne stíhaného pre obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. a) Trestného zákona č. 300/2005 Z. z. (ďalej len „Trestný zákon“) na hlavnom pojednávaní konanom dňa 21. októbra 2015 v Novom Meste nad Váhom t a k t o

rozhodol:

Obžalovaný: A. S. L. W. P., D.. XX.XX.XXXX S. O.,
H. N. Z. H., C. XXX/XX, t. č. Ústav na výkon trestu odňatia slobody a Ústav na výkon väzby laiva,
je v i n n ý, ž e
dňa 13.03.2015 vo večerných hodinách si neoprávnene od neznámej osoby v Z. H., D. X. C. Č.. XXX/XX zadovážil rastlinu rodu Cannabis a následne neoprávnene prechovával jeden biely priesvitný sáčok s rozmermi 7x3,5 cm o hmotnosti 0,8g s obsahom vtedy neznámej zelenej rastlinnej sušiny (stopa č. 1) a jeden biely priesvitný sáčok s rozmermi 12,5 cm s hmotnosťou 9,1g s obsahom vtedy neznámej zelenej rastlinnej sušiny, v ktorom sa nachádzalo 6 kusov menších bielych priesvitných sáčkov s rozmermi 7x3,5 cm (stopa č. 2) do dňa 14.03.2015 do 21.20. hod až do momentu kedy drogu v Z. H. D. X. O. ako spolujazdec osobného motorového vozidla zn. Seat Toledo, farby čierna metalíza, ev.č. NM XXX Y., dobrovoľne vydal príslušníkom polície, pričom v stope č. 1 sa nachádzalo konope s hmotnosťou 472 mg s priemernou koncentráciou 22,3 % hmotnostných THC, obsahujúce 105 mg THC, a v stope číslo 2 sa nachádzalo konope s celkovou hmotnosťou 6029 mg s priemernou koncentráciou 25 % hmotnostných THC, obsahujúce 1507 mg THC, z ktorého množstva je možné vyrobiť minimálne 13 obvykle jednorazových dávok drogy, pričom rastliny rodu Cannabis (konope) sú v zmysle Zákona č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch zaradené do I. skupiny omamných látok a uvedený čin spáchal napriek tomu, že už bol odsúdený Rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom č. k. 1T/178/2011 - 90 zo dňa 22.08.2012 v spojení s Uznesením Krajského súdu Trenčína č. k. 23To/140/2012 - 106 zo dňa 30.01.2013, právoplatným dňa 30.01.2013, za zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), Trestného zákona, teda
- neoprávnene si zadovážil a prechovával po akúkoľvek dobu omamnú látku a taký čin spáchal, hoci bol za takýto čin odsúdený,
čím spáchal
- obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. a) Trestného zákona.
Za to sa
o d s u d z u j e
Podľa § 172 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 36 písm. l) Trestného zákona, § 38 ods. 2, ods. 3, ods. 8 Trestného zákona a § 39 ods. 1 Trestného zákona na nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 5 /päť/ rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a), ods. 4 Trestného zákona sa obžalovaný z a r a d' u j e pre výkon trestu odňatia slobody do ústavu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 76 ods. 1 Trestného zákona a 78 ods. 1 Trestného zákona sa obžalovanému u k l a d á ochranný dohľad v trvaní 2 /dva/ roky.

Podľa § 77 ods. 2 Trestného zákona a § 51 ods. 3 písm. b) Trestného zákona sa obžalovanému ukladá zákaz požívania návykových látok.

Podľa § 60 ods. 1 písm. a) Trestného zákona sa obžalovanému ukladá trest prepadnutia veci a to 1 ks fajky na fajčenie o rozmeroch 8,2 cm a priemere 0,5 mm.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Nové Mesto nad Váhom vedie na podklade obžaloby Okresnej prokuratúry Nové Mesto nad Váhom Pv 213/15/3304 - 30 zo dňa 17.07.2015, doručená tunajšiemu súdu dňa 21.07.2015, trestné konanie proti obžalovanému pre zločin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. a) Trestného zákona na skutkovom základe uvedenom v obžalobe.

Súd v predmetnej veci vykonal hlavné pojednávanie v dňoch 14.09.2015 a 21.10.2015, na ktorých vykonal dokazovanie a dospel k nižšie uvedeným záverom.

Po otvorení hlavného pojednávania predseda senátu zistil, že prokurátor a obžalovaný nechcú uzatvoriť dohodu o vine a treste.

Po prednesení obžaloby, po zákonom poučení obžalovaného o jeho právach a poučení obžalovaného v intenciách § 257 Trestného poriadku obžalovaný uviedol, že sa nechce vyjadriť.

Obžalovaný A. S. na hlavnom pojednávaní dňa 14.09.2015 neodmietol vypovedať a ku skutku vypovedal. Z jeho výpovede na hlavnom pojednávaní vyplynulo, že je užívateľom marihuany, priznal kúpu a držbu marihuany, ktorá bola u neho zaistená. Pri policajnej kontrole totožnosti v Z. H., obžalovanému z vrečka vypadol sáčok s marihuanou a na otázku policajta, či má pri sebe ešte marihuanu, vytiahol ešte jeden sáčok. Zaistenú marihuanu má pre vlastnú potrebu, pričom si je vedomý skutočnosti, že má súdom uložený zákaz požívať návykové látky a povinnosť sa podrobiť liečeniu zo závislosti od návykových látok. Vypovedal, že sa zo závislosti liečil u psychiatričky O. Ž. a navštevoval terapeuticky psychologičku A. Š., nakoľko si uvedomoval svoj problém s užívaním marihuany. Priznal, že v tomto konkrétnom prípade neodolal.

Svedok V. O. na hlavnom pojednávaní dňa 14.09.2015 neodmietol vypovedať, uviedol, že k obžalovanému nie je v žiadnom príbuzenskom pomere. Z jeho výpovede na tomto hlavnom pojednávaní vyplynulo, že ako príslušník PZ vykonával hliadkovú činnosť v Starej Turej spolu so svedkom O. P., pričom z čerpacej stanice vychádzalo motorové vozidlo, ktoré zastavili výstražným svetelným zariadením, nakoľko i všimli poškodenú prednú časť vozidla. Vodičom bol O. Z., v aute sedeli ďalšie dve osoby. Spolujazdec nemal pri sebe doklady občiansky preukaz, vyšiel z vozidla, povedal, že je A. S., následne hľadal po vreckách občiansky preukaz a pri tom vybral kľúče, a ako vyťahoval kľúča, vytiahol nejaký sáčok a vtedy sa ho kolega opýtal, že čo to je a následne pustil obžalovaný sáčok na zem. Povedal mu, že to je marihuana a má ju pre vlastnú potrebu. Na otázku, či má toho viac, uviedol, že áno. Vyzvali ho, aby vydal všetko čo má vo vreckách a poučili ho o tom, že nie je povinný vec vydať, ak by si s tým spôsobil nebezpečenstvo trestného stíhania. Následne dobrovoľne vydal ďalšiu marihuanu. Na obvodom oddelení bola spísaná zápisnica o vydaní veci.

Svedok O. Z. na hlavnom pojednávaní dňa 14.09.2015 neodmietol vypovedať, uviedol, že nie je v príbuzenskom pomere k obžalovanému. Z jeho výpovede vyplynulo, že viedol motorové vozidlo, ktoré zastavili policajti. Vo vozidle bol s ním obžalovaný a W. C.. Policajti kontrolovali ich totožnosť, pričom obžalovaný pri kontrole z vrečka vytiahol nejaký sáčok. O tom, že obžalovaný mal pri sebe marihuanu nevedel, dozvedel sa to až v čase, keď ju našli u obžalovaného.

Svedok W. C. na hlavnom pojednávaní dňa 14.09.2015 neodmietol vypovedať, uviedol, že nie je v príbuzenskom pomere k obžalovanému. Z jeho výpovede vyplynulo, že bol v motorovom vozidle, ktoré viedol O. Z. a bol v ňom i obžalovaný. Pri čerpacej stanici ich zastavili policajti a kontrolovali ich totožnosť. O marihuane, ktorú mal obžalovaný pri sebe nevedel.

Svedok N. U. na hlavnom pojednávaní dňa 21.10.2015 neodmietol vypovedať a nie je v príbuzenskom pomere k obžalovanému vyplynulo, že je povereným príslušníkom PZ na Obvodnom oddelení v Novom Meste nad Váhom. Bol povereným príslušníkom PZ i v predmetnej veci. Bol vyslaný na Z. H. operačným strediskom a prišiel na benzínku. Osobu obžalovaného si preberal na obvodom oddelení spolu so spisovým materiálom od príslušníkov dopravnej hliadky prevzal osobu obžalovaného za

jeho prítomnosti. Spísal zápisnicu o zadržení, oboznámil dosahového prokurátora o zadržení, vypočul podozrivého a vyhotovil uznesenie podľa § 199 ods. 1 Trestného poriadku. Spolu so spisom mu odovzdali i zápisnicu o vydaní veci. Nespomína si presne, na ktorom obvodnom oddelení došlo k odovzdaniu, no zdá sa mu, že na Z. H..

Prečítanej výpovede svedka O. P. na hlavnom pojednávaní vyplynulo, že ako príslušník PZ vykonával spolu s kolegom V. O. hliadkovú službu v Z. H. zameranú na kontrolu vodičov pod vplyvom alkoholu, pátranie po hľadaných osobách a nezvestných a pátranie po veciach pochádzajúcich z trestnej činnosti. Z čerpacej stanice O. S. Z. H. videli vychádzať motorové vozidlo na O. X., ktoré zastavili asi po 100 metroch riadnym predpísaným zákonným spôsobom - svetelný a zvukovým výstražným znamením. Po zastavení bol vodič vozidla vyzvaný, aby predložil doklad totožnosti a doklad potrebné k vedeniu motorového vozidla. Vodič uposlúchol, pričom zistili, že ide o O. Z., ktorý sa na výzvu podrobil dychovej skúške na alkohol s negatívnym výsledkom. Následne bol vyzvaný spolujazdec vedľa vodiča, ktorý bol pripútaný, k predloženiu dokladu totožnosti, ktorý vystúpil z vozidla. Ako hľadal doklady, vypadol mu z vrecka bundy jeden igelitový sáčok s obsahom neznámej rastlinnej sušiny zelenej farby a neznámeho pôvodu. Na otázku, čo to je a či má toho pri sebe viac, obžalovaný uviedol, že ide o marihuanu, ktorú má pre vlastnú potrebu. Následne vytiahol z vrecka ešte jeden sáčok a kus zadymenej sklenej rúrky a uviedol, že sú to jeho veci. Tieto veci vydal dobrovoľne na základe výziev, bol poučený čoho sa dopustil, veci vydal podľa § 89 ods. 1 Trestného poriadku. Následne mu boli založené putá v čase 21.20 hod. Následne bolo vyzvolené o situácii operačné stredisko KR PZ Trenčín o celej situácii. Následne na Obvodnom oddelení v Starej Turej zadokumentovali fotograficky vydané veci a bola s ním spísaná zápisnica o vydaní veci spoločne s N. U.Y.. Pri výzve bol poučený, že vec nie je povinný dobrovoľne vydať, ak by si privodil ujmu. Vydané veci mal hliadka celý čas pri sebe bez zamedzenia prístupu tretím osobám.

Zo záverov Znaleckého posudku Kriminalistického a expertízneho ústavu PZ Bratislava ČSE: PPZ - KEU - BA - EXP - 2015/4266 zo dňa 30.04.2015, ktorý bol prezentovaný znalcom mjr. Ing. Ivanom Kováčom na hlavnom pojednávaní dňa 14.09.2015 vyplynulo, že v stope č. 1 sa nachádzalo konope s hmotnosťou 472 mg s priemernou koncentráciou 22,3% THC, obsahujúce 105 mg THC, čo predstavuje 4 až 9 obvykle jednorazových dávok drogy a v stope č. 2 sa nachádzalo konope c celkovou hmotnosťou 4 029 mg s priemernou koncentráciou 25% hmotnostných THC obsahuje 1 507 mg THC čo predstavuje 50 - 121 obvykle jednorazových dávok drogy, pričom rastliny rodu Cannabis sú v zmysle zákona č. 1389/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch zaradené do I. skupiny omamných látok. V sklenej fajke boli zistená prítomnosť THC a na steroch rúk obžalovaného prítomnosť THC a metamfetamínu. Rozpätie minimálnej a maximálnej dávky vysvetlil tým, že toto rozpätie určuje ústav, aby pokrylo, čo najväčšie množstvo bežných užívateľov. Podľa znalca jedna dávka sa pohybuje hmotnostne od 100 až do 500 mg. Zvyčajne býva takáto látka zmiešaná s tabakom. Skúmaný materiál bol kvalitný. Na hlavnom pojednávaní bola prečítaná ako listinný dôkaz Zápisnica o vydaní veci zo dňa 14.03.2015, z ktorej vyplynulo, že obžalovaný dobrovoľne vydal biely priesvitný sáčok s rozmermi 7 x 3,5cm o hmotnosti 0,8 g s obsahom neznámej zelenej rastlinnej sušiny (stopa č. 1) a jeden biely priesvitný sáčok s rozmermi 12,5 cm s hmotnosťou 9,1 g s obsahom vtedy neznámej zelenej rastlinnej sušiny, v ktorom sa nachádzalo 6 kusov menších bielych priesvitných sáčkov s rozmermi 7 x 3,5 cm (stopa č. 2).

Z Rozsudku Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom č. k. 1T /178/2011 - 90 zo dňa 22.08.2012 v spojení s Uznesením Krajského súdu Trenčína č. k. 23To 140/2012 - 106 zo dňa 30.01.2013, právoplatným dňa 30.01.2013, vyplynulo, že obžalovaný bol právoplatne odsúdený za zločin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), Trestného zákona na skutkovom základe tam uvedenom a bol mu uložený podmienený trest odňatia slobody vo výmere 3 roky so skúšobnou dobou 5 rokov s probačným dohľadom nad jeho správaním v skúšobnej dobe a spolu so zákazom užívať akékoľvek návykové látky, povinnosťou v skúšobnej dobe sa podrobiť liečeniu závislosti od návykových látok. povinnosťou v skúšobnej dobe sa podrobiť psychoterapii alebo sa zúčastniť na psychologickom poradenstve a povinnosťou v skúšobnej dobe sa preukázateľne zamestnať alebo preukázateľne uchádzať o zamestnanie.

Z posudku znaleckej organizácie Y. W. R., Z..F.P., ktorá vyšetrovala duševný stav obžalovaného vyplynulo, že obžalovaný v čase činu netrpel žiadnou duševnou poruchou, svoje konanie mohol ovládať a mohol rozpoznať protiprávnosť svojho konania. Obžalovaný je závislý od marihuany a nakoľko podstupuje liečenie, znalci nenavrhujú uloženie ďalšieho ochranného liečenia.

Z Rozhodnutia o priestupku ORPZ-NM-OPDP72-344/2014 zo dňa 08.12.2015, právoplatné dňa 02.02.2015, vykonateľné dňa 18.02.2015, vyplynulo, že bol obžalovaný uznaný za vinného zo spáchania priestupku podľa § 22 ods. 2 písm. b) zákona SNR č. 372/1990 Zb. za priestupok zo dňa 11.09.2014

kedy o 16.15 hod. viedol osobné motorové vozidlo po ceste I/54 v k. ú. O. U., kde prekročil maximálne povolenú rýchlosť jazdy obmedzenú dopravnou značkou, na mieste javil známky požitia omamných a psychotropných látok z dôvodu čoho mu bola odobratá vzorka krvi moču na zistenie množstva požitia omamných a psychotropných látok, pričom Súdnolekárskym a patologickoanatomickým pracoviskom v N. N. bolo zistené požitie amfetamínu, metamfetamínu a tetrahydrokanabolu.

Podľa výpisu z Ústrednej evidencie priestupkov Ministerstva vnútra SR vyplynulo, že obžalovaný bol celkovo sedemkrát prejednávany za priestupky postihnutý za priestupok proti majetku dňa 27.09.2010 a šesťkrát na úseku dopravy.

Z odpisu z registra trestov a pripojeného spisu Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom sp. zn. 1T/99/2011 vyplynulo, že obžalovaný bol odsúdený rozsudkom zo dňa 05.09.2011 pre prečin podľa § 212 ods. 2 písm. a) Trestného zákona a bol mu uložený trest odňatia slobody v trvaní 2 mesiace so skúšobnou dobou 1 rok do 06.09.2012. Skutok spáchal dňa 27.03.2011. Rozsudok nadobudol právoplatnosť 05.09.2011.

Zo správy A.. V. Š. z dňa 23.09.2015 vyplynulo, že obžalovaný bol v psychoterapeutickom vedení so zameraním na zvládnutie života od 20.08.2013, spolupráca do ukončenia činnosti klinického psychológa bola dobrá a absolvoval 8 sedení.

Zo správy O.. V. Ž. zo dňa 24.09.2015 vyplynulo, že obžalovaný sa liečil v jej ambulancii od júla 2013. V liečbe spolupracoval až do septembra 2014, kedy pod tlakom okolností priznal, že znovu užíva drogy. Na ďalších kontrolách bol v januári a vo februári 2015 a toxikologické vyšetrenie moču vo februári bolo orientačne negatívne.

Ďalej boli prečítané ďalšie listinné dôkazy ako to vyplýva z jednotlivých zápisníc z hlavného pojednávania.

Podľa § 34 ods. 1 Trestného zákona, trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Podľa § 34 ods. 4 Trestného zákona, pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Podľa § 36 písm. l) Trestného zákona, poľahčujúcou okolnosťou je to, že páchatel sa priznal k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval.

Podľa § 38 ods. 1, 2, 3 Trestného zákona, na okolnosť, ktorá je zákonným znakom trestného činu, nemožno prihliadnuť ako na poľahčujúcu okolnosť, priťažujúcu okolnosť, okolnosť, ktorá podmieňuje uloženie trestu pod zákonom ustanovenú dolnú hranicu trestnej sadzby, alebo okolnosť, ktorá podmieňuje použitie vyššej trestnej sadzby. Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery musí súd prihliadnuť na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a priťažujúcich okolností. Ak prevažuje pomer poľahčujúcich okolností, znižuje sa horná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu. Podľa § 38 ods. 8 Trestného zákona, zníženie hornej hranice alebo zvýšenie dolnej hranice trestnej sadzby podľa odsekov 3 až 6 sa vykoná iba v rámci zákonom ustanovenej trestnej sadzby; základom na zníženie alebo zvýšenie trestnej sadzby je rozdiel medzi hornou a dolnou hranicou zákonom ustanovenej trestnej sadzby. Zníženie hornej hranice alebo zvýšenie dolnej hranice zákonom ustanovenej trestnej sadzby sa nepoužije v prípadoch, keď v osobitnej časti zákona je ustanovený iba trest odňatia slobody na dvadsaťpäť rokov alebo doživotie.

Podľa § 39 ods. 1 Trestného zákona, ak súd vzhľadom na okolnosti prípadu alebo vzhľadom na pomery páchatela má za to, že by použitie trestnej sadzby ustanovenej týmto zákonom bolo pre páchatela neprimerane prísne a na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje aj trest kratšieho trvania, možno páchatelovi uložiť trest aj pod dolnú hranicu trestu ustanoveného týmto zákonom.

Podľa § 39 ods. 3 písm. c) Trestného zákona, pri ukladaní trestu pod zákonom ustanovenú trestnú sadzbu však súd nesmie uložiť trest odňatia slobody kratší ako päť rokov, ak je v osobitnej časti tohto zákona dolná hranica trestnej sadzby trestu odňatia slobody aspoň desať rokov.

Podľa § 48 ods. 1 Trestného zákona, trest odňatia slobody sa vykonáva diferencovane v ústavoch na výkon trestu odňatia slobody (ďalej len „ústav na výkon trestu“) minimálneho, stredného alebo maximálneho stupňa stráženia.

Podľa § 48 ods. 2 Trestného zákona, súd zaradí páchatela na výkon trestu odňatia slobody spravidla do ústavu na výkon trestu

a) s minimálnym stupňom stráženia, ak v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu nebol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin,

b) so stredným stupňom stráženia, ak v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu bol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin; na predchádzajúce odsúdenie sa však neprihliadne, ak sa na páchatel'a hľadí, ako keby nebol odsúdený.

Podľa § 48 ods. 3 Trestného zákona, do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia zaradí súd

- a) páchatel'a, ktorému uložil trest odňatia slobody na doživotie, alebo
- b) páchatel'a obzvlášť závažného zločinu.

Podľa § 48 ods. 4 Trestného zákona, súd môže zaradiť páchatel'a aj do ústavu na výkon trestu iného stupňa stráženia, než do ktorého má byť podľa odseku 2 zaradený, ak má so zreteľom na závažnosť trestného činu a mieru narušenia páchatel'a za to, že v ústave na výkon trestu iného stupňa stráženia bude jeho náprava lepšie zaručená. Takto môže do ústavu na výkon trestu minimálneho stupňa stráženia zaradiť páchatel'a aj vtedy, ak bol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu za úmyselný prečin. Nemôže však do ústavu na výkon trestu s minimálnym alebo stredným stupňom stráženia zaradiť páchatel'a, ktorému bol uložený trest odňatia slobody na doživotie, alebo páchatel'a obzvlášť závažného zločinu, ktorému bol uložený trest odňatia slobody prevyšujúci pätnásť rokov.

Podľa § 76 ods. 1 Trestného zákona, ochranný dohľad uloží súd páchatel'ovi, ktorého odsudzuje za obzvlášť závažný zločin na nepodmienečný trest odňatia slobody.

Podľa § 78 ods. 1 Trestného zákona, ochranný dohľad sa ukladá na jeden rok až tri roky.

Podľa § 77 ods. 2 Trestného zákona, odsúdenému, ktorému sa uložil ochranný dohľad, môže súd uložiť aj ďalšie obmedzenia alebo povinnosti uvedené v § 51 ods. 3 a 4.

Podľa § 78 ods. 1 Trestného zákona, ochranný dohľad sa ukladá na jeden rok až tri roky.

Podľa § 172 ods. 1 Trestného zákona, kto neoprávnene

- a) vyrobí,
 - b) dovezie, vyvezie, prevezie alebo dá prepraviť,
 - c) kúpi, predá, vymení, zadováži, alebo
 - d) prechováva po akúkoľvek dobu, omamnú látku, psychotropnú látku, jed alebo prekurzor alebo kto takú činnosť sprostredkuje,
- potrestá sa odňatím slobody na štyri roky až desať rokov.

(2) Odňatím slobody na desať rokov až pätnásť rokov sa páchatel' potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1

- a) a už bol za taký čin odsúdený,
- b) pre osobu, ktorá sa lieči z drogovej závislosti,
- c) závažnejším spôsobom konania,
- d) na chránenej osobe, alebo
- e) vo väčšom rozsahu.

Podľa § 60 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, súd uloží trest prepadnutia veci, ktorá bola použitá na spáchanie trestného činu.

* * * * *

Na základe dokazovania vykonaného na hlavnom pojednávaní má súd vinu obžalovaného A. S. za preukázanú riadne a náležite, a to v rozsahu nevyhnutnom na zákonné rozhodnutie. Z vykonaného dokazovania na hlavnom pojednávaní vyplynulo, že skutok sa stal, je trestným činom a spáchal ho obžalovaný. Obžalovaný je okrem svojej výpovede usvedčovaný predovšetkým výpoveďou svedka V. O., O. P., ktorí potvrdili, že obžalovaného vyzvali na vydanie veci, poučili ho jeho práve vec nevydať, ak by si s tým spôsobil nebezpečenstvo trestného stíhania, výpoveďou znalca O. L. L. G. k znaleckému posudku Kriminalistického a expertízneho ústavu PZ Bratislava ČSE: PPZ - KEU - BA - EXP - 2015/4266 zo dňa 30.04.2015 a Zápisnicou o vydaní veci zo dňa 14.03.2015. Znaleckým posudkom Kriminalistického a expertízneho ústavu PZ Bratislava ČSE: PPZ - KEU - BA - EXP - 2011/7728 zo dňa 13.07.2011 je preukázané, že zaistené veci sú sušené rastliny rodu konope a to s celkovou hmotnosťou 6501 mg, pričom rastliny rodu Cannabis (konope) sú v zmysle Zákona č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch zaradené do I. skupiny omamných látok. V tomto konaní nebolo preukázané, že by obžalovaný mal oprávnenie na prechovávanie a nakladanie s marihuanou.

K námietke obhajcu založenej na pochybnosti o správnosti zápisnice o vydaní vecí je potrebné uviesť, že táto sa spravidla v zmysle § 58 ods. 1 Trestného poriadku spisuje pri úkone alebo bezprostredne po ňom. Je zrejmé, že zápisnica o vydaní vecí obsahuje údaje v zmysle § 58 ods. 1 Trestného poriadku ako aj opis vydaných vecí v zmysle § 93 ods. 1 Trestného poriadku. Z výpovede svedka V. O. V. N. U. vyplynulo, že zápisnica o vydaní vecí bola spísaná v krátkom časovom úseku a nebolo s vydanými vecami manipulované. Obžalovaný v konaní v podstate nenamietal druh ani množstvo vydaných vecí. Preto podľa názoru súdu vec bola vydaná v súlade s Trestným poriadkom.

Súd oproti obžalobe upravil skutkovú vetu obžaloby v časti týkajúcej sa počtu obvyklých jednorazových dávok, pretože sa nestotožnil s množstvom obvykle jednorazových dávok uvedených prokurátorom v obžalobe. Obžaloba kládla obžalovanému za vinu, že zo stopy č. 1, ktoré obsahovalo konope s hmotnosťou 472 mg priemernou koncentráciou 22,3 THC, obsahujúce 105 mg THC, je možné vyrobiť 4 až 9 obvykle jednorazových dávok drogy a zo stopy č. 2, v ktorej sa nachádzalo konope s celkovou hmotnosťou 4 029 mg s priemernou koncentráciou 25% hmotnostných THC obsahuje 1 507 mg THC, je možné vyrobiť 50 - 121 obvykle jednorazových dávok drogy. V tejto súvislosti a v všeobecne s drogovou trestnou činnosťou, však vyvstáva všeobecný problém určenia obvykle jednorazovej dávky drogy. Pojem „obvykle jednorazová dávka drogy“ je pojmom právnym, ktorý však nie je jednoznačne definovaný Trestným zákonom. Trestný zákon totiž neurčuje pri jednotlivých druhoch drog, čo sa rozumie pod obvykle jednorazovou dávkou drogy a preto definícia tohto právneho pojmu je odkázaná na súdnu prax. Základným obligatívnym znakom skutkovej podstaty tzv. drogových trestných činov (§ 171, 172, 173 Trestného zákona) je preukázanie, či zaistený materiál obsahuje omamnú (psychotropnú) látku. Skúmanie obsahu účinnej látky v zaistenom materiáli má význam pre zistenie, či skutočne ide o omamnú látku v zmysle § 130 ods. 5 Trestného zákona, čiže látku, ktorá je spôsobilá nepriaznivo ovplyvniť psychiku človeka, alebo jeho ovládacie a rozpoznávacie schopnosti alebo sociálne správanie. Ak by zaistený materiál nedosahoval aspoň minimálne množstvo účinnej látky schopné ovplyvniť psychiku človeka, nešlo by omamnú látku a nebol by naplnený zákonný znak objektívnej stránky skutkovej podstaty. V rámci skúmania zaisteného materiálu je potom potrebné určiť najmä jeho druh, hmotnosť a koncentráciu účinnej (psychoaktívnej) látky.

Citovaným znaleckým posudkom Kriministického a expertízneho ústavu PZ Bratislava je jednoznačne preukázané, že materiál zaistený u obžalovaného pochádza z rastliny rodu Cannabis - konope a je omamnou látkou, pretože obsahuje účinnú látku tetrahydrokanabinol (THC), ktorá je schopná ovplyvniť psychiku človeka.

Kriministický a expertízny ústav PZ Bratislava určil minimálny a maximálny rozsah obvykle jednorazovej dávky, pričom vychádzal pri určení počtu obvyklých jednorazových dávok výlučne z koncentrácie THC v zaistenom a skúmanom materiáli. Tu treba podotknúť, že Kriministický a expertízny ústav PZ Bratislava nie je oprávnený rozhodovať o tom, čo sa považuje za obvykle jednorazovú dávku konkrétnej drogy, pretože ide o právnu otázku, a ani stanovovať jej množstvo. Jeho úlohou je predovšetkým zistiť, či zaistený materiál je omamnou alebo psychotropnou látkou, určiť jej druh a hmotnosť. Súd vychádzajúc z doterajších rozhodnutí súdov vyššieho stupňa (pozri napr. Uznesenie Krajského súdu v Žiline sp. zn. 1To/86/2011 z 20.09.2011, rozhodovacia činnosť Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 4To/127/2011), ale aj vlastnej rozhodovacej praxe (Rozsudok zo dňa 17.10.2014, sp. zn. 1T/187/2012), pri podrobnom skúmaní a posudzovaní pojmu „obvykle jednorazovej dávky“ dospel k záveru, že obvykle jednorazovú dávku marihuany je potrebné stanovovať v závislosti od hmotnosti zaisteného sušeného materiálu konopy. Pri zohľadnení tohto hmotnostného kritéria možno za obvykle jednorazovú dávku považovať množstvo zodpovedajúce maximálne 500 mg (0,5 g) vysušenej konopy. K tomuto záveru súd dospel nielen na základe citovaného uznesenia Krajského súdu v Žiline, ale doterajšej praxe Kriministického a expertízneho ústavu PZ prezentovanej znalcami ústavu na tunajšom súde v iných drogových trestných kauzách, že Kriministický a expertízny ústav PZ považuje za obvyklú jednorazovú dávku marihuany o hmotnosti 100 - 500 mg s účinnou látkou THC, pričom tento hmotnostný údaj vychádza zo záchytov, ktoré sú im dané zložkami polície na skúmanie. Teda z hľadiska hmotnostného kritéria, bez ohľadu na účinnú látku THC, i Kriministický a expertízny ústav PZ má vedomosť a predstavu aká veľká je obvykle jednorazová dávka drogy. K účinnej látke THC v konope je potrebné uviesť, že samotným bežným konzumentom marihuany nie je obsah a koncentrácia THC v kupovanej (resp. predávanej) dávke známa, keďže táto sa zisťuje špeciálnym laboratórnym skúmaním (metódou kapilárnej plynovej chromatografie), ktorá pre bežného konzumenta nie je dostupná. Obsah THC však osoba, ktorá marihuanu pestuje, predáva, kupuje alebo inak zadovážuje, či konzumuje, nepozná a je nepravdepodobné, že by obvinený mal k dispozícii prístroj, ktorý by umožňoval určiť presnú koncentráciu THC a na základe jej určenia rozdelil zadováženú marihuanu na taký počet jednorazových individuálnych dávok, ktorý by zodpovedal počtu obvyklých jednorazových dávok určených metodikou

Kriminalistického a expertízneho ústavu PZ (Uznesenie Krajského súdu v Žiline sp. zn. 1To/86/2011 z 20.09.2011). Je však nesporné, že každý kto s marihuanou nejakým spôsobom nakladá, pozná váhové množstvo konope - marihuany, pričom konzumenti si marihuanu zadávajú v hmotnostných jednotkách na gramy a nie podľa koncentrácie THC. Na strane druhej určenie obvykle jednorazovej dávky len na základe vyjadrenia páchatela nemožno pripustiť, pretože ide o subjektívnu informáciu páchatela poskytnutú orgánom činným v trestnom konaní a mohol by nastať prípad, že páchatel oznámi, že pre neho je obvyklá jednorazová dávka napr. 1 g, 800 g alebo 1 kg marihuany s odôvodnením, že už je tak veľmi závislý, že menšie množstvo mu „nezaberie“. Naopak, pri určovaní obvykle jednorazovej dávky je potrebné vychádzať z empirických poznatkov a z bežných zvyklostí. Tieto je možné získať a sú k dispozícii na základe monitoringu čierneho trhu s marihuanou, záchytní, ktoré má k dispozícii kriminalistický a expertízny ústav a zo súdnej praxe. Pre určenie trestnoprávnej zodpovednosti páchatela tzv. drogovej trestnej činnosti, nie je možné určovať obvykle jednorazovú dávku marihuany podľa závislosti konzumenta, pretože konzument si bez ohľadu na svoju závislosť, pri zabezpečovaní obvykle jednorazovej dávky tejto drogy túto zadáva na množstvo (váhu) a tomu prispôbuje počet zadovážených dávok.

V predmetnej veci matematickým prepočtom, keď súd vydal celkovú hmotnosť 6 501 mg zaistenej sušenej rastlinnej hmoty rodu Cannabis hmotnosťou 0,5 g obvykle jednorazovej dávky, zistil, že z uvedeného množstva je možné vyrobiť minimálne 13 ks obvyklých jednorazových dávok. Tunajší súd pri určení minimálneho počtu obvyklých jednorazových dávok vychádzal z uvedenej metodiky.

Kvalifikačný znak podľa § 172 ods. 2 písm. a) Trestného zákona, že obžalovaný bol za drogový trestný čin odsúdený je preukázaný Rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom č. k. 1T/178/2011 - 90 zo dňa 22.08.2012 v spojení s Uznesením Krajského súdu Trenčína č. k. 23To/140/2012 - 106 zo dňa 30.01.2013, právoplatným dňa 30.01.2013, ktorým bol obžalovaný právoplatne odsúdený za zločin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), Trestného zákona a bol mu uložený podmienkový trest odňatia slobody s probačným dohľadom nad jeho správaním.

Súd nezistil žiadnu okolnosť vylučujúcu trestnoprávnu zodpovednosť obžalovaného, ani okolnosť vylučujúca protiprávnosť jeho činu. Obžalovaný je závislý na kanabinoïdoch, ktorý záver vyplýva zo samotnej výpovede obžalovaného i znaleckého posudku Centra duševného zdravia, s.r.o., ktorým skúmaný duševný stav obžalovaného. Závislosť obžalovaného vyplýva aj z lekárskej správy O. V. Ž. V. A. V. Š.. Na základe výsledkov dokazovania je preukázané, že obžalovaný si zadovážil vlastným aktívnym konaním omamnú látku a to rastliny rodu Cannabis v sušenom stave bez príslušného povolenia štátnych orgánov, ktorú prechovával po akúkoľvek dobu pre osobné zdravotné účely.

Na základe uvedených úvah tak vykonané dôkazy spolu korešponujú, dopĺňajú sa a súd nezistil medzi nimi zásadné rozpory, pričom vyvracajú obranu obžalovaného a spolu vytvárajú ucelenú reťaz dôkazov. Súd hodnotil vykonané dôkazy jednotlivo a vo vzájomných súvislostiach a v súhrne dospel k logickému záveru o vine obžalovaného, ktorý má oporu vo vykonanom dokazovaní. Preto súd uznal obžalovaného za vinného zo skutku uvedeného v rozsudku, ktorý po právnej stránke kvalifikoval ako obzvlášť závažný zločin nedovolennej výroby omamných látok a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. a) Trestného zákona, pretože neoprávnene si zadovážil a prechovával po akúkoľvek dobu omamnú látku a taký čin spáchal, hoci bol za takýto čin odsúdený.

Pokiaľ ide o subjektívnu stránku - zavinenie, súd posúdil konanie obžalovaného podľa § 15 písm. a) Trestného zákona ako trestný čin spáchaný v priamom úmysle. Svojím konaním obžalovaný porušil záujem spoločnosti na ochrane ľudského života a zdravia pred konzumáciou a škodlivými účinkami omamných a psychotropných látok, jedov a prekurzorov, na nakladanie s ktorými nemal obžalovaný príslušné povolenie a záujem spoločnosti na ochrane pred nekontrolovaným šírením omamných a psychotropných látok, jedov a prekurzorov.

Pri určení druhu a výmery trestu obžalovanému súd prihliadol najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, mieru zavinenia, pohnútku, priťažujúce a poľahčujúce okolnosti, na osobu páchatela, jeho pomery, ale aj na účel trestu a na možnosti nápravy páchatela. Súd pri úvahách o druhu a výmere trestu zistil u obžalovaného existenciu jednej poľahčujúcej okolností a to, že svoj čin priznal a oľutoval ho. Obžalovaný bol pred spáchaním skutku dvakrát súdne trestaný, počas skúšobnej doby predchádzajúceho odsúdenia za drogovú trestnú činnosť spáchal dopravný priestupok, keď jazdil s motorovým vozidlom pod vplyvom, čo vylučuje priznanie poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. j) Trestného zákona - vedenie riadneho života. Súd ukladal obžalovanému trest odňatia slobody podľa § 172 ods. 2 Trestného zákona. Podľa tohto zákonného ustanovenia je trestná sadzba trestu odňatia slobody stanovená v rozpätí 10 až 15 rokov. Súd pri ukladaní trestnej sankcie dospel k záveru,

že dôvodné a zákonné mimoriadne zníženie trestu odňatia slobody pod dolnú hranicu stanovenej trestnej sadzby z nasledujúcich dôvodov. V tomto konaní nebolo obžalovanému preukázané, že by so zisteným množstvom drogy obchodoval. Je preukázané, že obžalovaný neoprávnene prechovával pre vlastnú potrebu minimálne 13 obvykle jednorazových dávok marihuany, čo len mierne prevyšuje väčšie množstvo drogy pre vlastnú potrebu, ktoré definuje § 135 ods. 2 Trestného zákona. Mimoriadne zníženie trestu odňatia slobody pod dolnú hranicu trestnej sadzby je v súlade tiež s rozhodovacou praxou tunajšieho súdu (rozsudky Okresného súdu Nové mesto nad Váhom 1T/187/2012 a 1T/169/2011), keď v prípadoch obzvlášť závažných zločinov podľa § 172 ods. 2 Trestného zákona, v ktorých nebolo preukázané obchodovanie s omamnými a psychotropnými látkami, ukladal súd tresty odňatia slobody mimoriadne znížené pod dolnú hranicu na 5 rokov trestu odňatia slobody. Tiež vzal súd do úvahy pri ukladaní trestu skutočnosť, že u obžalovaného pripadá do úvahy premena podmiennečného trestu odňatia slobody vo výmere 3 roky uložený obžalovanému Rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom č. k. 1T/178/2011 - 90 zo dňa 22.08.2012 na nepodmienečný z dôvodu, že v čase plynutia skúšobnej doby predchádzajúceho odsúdenia bol obžalovaný právoplatne priestupkovo postihnutý za jazdu pod vplyvom návykových látok, čím porušil podmienky podmiennečného odsúdenia. Z pohľadu osoby obžalovaného tak celková výmera trestu odňatia slobody by bola 8 rokov. Vzhľadom na uvedené skutočnosti preto súd dospel k záveru, že je namieste aplikovať zmierňovacie ustanovenie § 39 ods. 1 Trestného zákona, keďže použitie trestnej sadzby ustanovenej Trestným zákonom bolo pre obžalovaného neprimerane prísne a na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje aj trest kratšieho trvania. Súd ukladal obžalovanému trest odňatia na samotnej spodnej hranici mimoriadneho zníženia (§ 39 ods. 3 písm. c) Trestného zákona) a to vo výmere 5 rokov. Keďže obžalovaný nebol doposiaľ nebol ani vo výkone trestu odňatia slobody, dospel súd k záveru, že nie sú naplnené podmienky na zaradenie obžalovaného do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia ako to má na mysli ustanovenie § 48 ods. 3 písm. b) Trestného zákona a náprava obžalovaného bude lepšie zabezpečená v ústave na výkon trestu s minimálnym, teda najmiernejším stupňom stráženia. Keďže obžalovaný bol odsúdený pre obzvlášť závažný zločin, súd obligatórne uložil obžalovanému ochranný dohľad nad jeho správaním po jeho prepustení z výkonu trestu odňatia slobody v trvaní dvoch rokov, pričom povinnosťou obžalovaného bude počas trvania ochranného dohľadu dodržiavať zákaz požívania návykových látok uložený mu podľa § 77 ods. 2 Trestného zákona a § 51 ods. 3 písm. b) Trestného zákona. Súčasne súd uložil obžalovanému trest prepadnutia vecí citovaných vo výrokovej časti rozsudku o treste. Vzhľadom na závery znalcov, súd neukladal ochranné liečenie.

Preto súd, vzhľadom na osobu páchatel'a, najmä s prihliadnutím na jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije, motív jeho konania, s prihliadnutím na účel trestu, ktorým je okrem iného i zabezpečenie ochrany spoločnosti pred páchatel'mi trestných činov, ako aj uvedené úvahy, považuje z hľadiska individuálnej i generálnej prevencie takto uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 5 rokov za primeraný a zodpovedajúci zásadám ukladania trestov v zmysle § 34 a nasl. Trestného zákona. Súčasne je súd toho názoru, že druh a výmera trestu dostatočne vyjadruje i morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho oznámenia prostredníctvom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom na Krajský súd v Trenčíne. Právo podať odvolanie neprináleží tomu, kto sa tohto práva už výslovne vzdal. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.

Odvolanie môže podať prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokolvek výroku /§ 307 ods. 1 písm. a), ods. 2 Trestného poriadku/ a to v neprospech i v prospech obžalovaného /§ 308 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku/.

Odvolanie môže podať obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka /§ 307 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku/.

Odvolanie môžu podať v prospech obžalovaného okrem obžalovaného a prokurátora i príbuzní obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa týka obžalovaného). Prokurátor môže tak urobiť i proti vôli obžalovaného /§ 308 ods. 2 Trestného poriadku/.

Odvolanie môžu podať zákonný zástupca obžalovaného, opatrovník obžalovaného a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to v jeho prospech. Ak

je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môže i proti vôli obžalovaného za neho v jeho prospech odvolanie podať aj jeho zákonný zástupca alebo jeho obhajca /§ 308 ods. 2 Trestného poriadku/.

Odvolanie môže podať štátny orgán starostlivosti o deti a mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa týka mladistvého obžalovaného, a to len v jeho prospech, a to aj proti jeho vôli /§ 345 ods. 1 Trestného poriadku/.

Odvolanie môže podať poškodený, ktorý si uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody /§ 307 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku/, a to v neprospech obžalovaného. Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu / § 68 Trestného poriadku/.

Odvolanie môže podať zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci /§ 307 ods. 1 písm. d) Trestného poriadku/.

Osoba oprávnená podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môže ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.